TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

MADEMKİ HERŞEY AMASYA İÇİN

Yazan: Sami Aslan - 16 Ekim 2010

MADEMKİ HER ŞEY AMASYA İÇİN

Sevgili okurlar,

Yaklaşık kırk yıldır gurbette yaşayan bir kardeşiniz olarak dostluk, arkadaşlık, kadirşinaslık nedir, iyilik, kötülük veya dalkavukluk nedir veya yağcılık nedir, çıkarcılık, faydalanmak nedir… adını ne koyarsanız koyun bütün bunları gurbet denen bu yaban ellerde çok iyi görüyor ve yaşıyoruz. Ben şahsen her zaman, mümkün olduğunca, hep güzellikten yana oldum. Dürüstlükten yana oldum ve olmaya çalışıyorum.

Değerli dostlar, yıl bindokuzyüzyetmişdört veya yetmişbeş , tam bilemiyeceğim ama, İstanbul'da bulunan Ali Sami Yen Stadı'nda, Amasyalılar bir etkinlik gecesi düzenliyor; İstanbul'daki bütün Amasyalılar akın, akın oraya koşuyor, inanın iğne atsanız yere düşmüyor.

Ve gecenin başlamasıyla birlikte Rahnetli Arif MEŞHUR sahne alıyor.

Aman yarabbi bu ne sevgi böyle, ben böyle bir şey görmedim. Sevgili dostlar bu güzel atmosfere öyle kaptırmışımki kendimi, yanımda bulunan amcamı kaybettim. Tabiki başladım ağlamaya, hemen bir hemşehrimiz elimden tutuarak beni sahneye götürdü ve anons ettirdi, böylece amcamı buldum.

Sevgili dostlar sözü şuraya getireceğim: O zamanlar iletişim araçları inanın doğru dürüst yoktu. Peki bu insanlar bu etkinliği nasıl duyup da gelmişti, nasıl birbirlerine haber vererek bu stadı doldurmuşlardı, ben hala bu işe şaşarım doğrusu ve hala bu işi çözemiyorum? Çözdüğm bir şey varsa, eskiden çok mükemmel dostluklar varmış. Bu ne güzel birliktelikmiş böyle, koskaca stad Amasyalılarla doluyor…

Günümüzde ise teknoloji o kadar gelişti ki bizlere her türlü haberleşme imkanını verdiği halde her hangi bir Amasyalı kardeşimizin meclisinde, etkinliğinde, düğününde o düğün salonunu dahi dolduramıyoruz. Bu bizim kötülüğümüz değil mi?

Sevgili dostlar, gerek görsel, gerekse yazılı basınımıza biz Amasyalılar sahip çıkmaz, destek olmaz isek kim olacak? Bu günden tezi yok gerek görsel basınımıza gerek internet basınımıza gerek televizyonlarımıza, reklam vererek, gazetelere abone olarak destek olalım!

Değerli dostlar, gün birlik günüdür. Gurbet elde yaşayan Amasyalılar bu gün İstanbul'da dörtyüzbin kişi olarak söyleniyor. O zaman nerdeyiz sevgili dostlar? Mademki İstanbul'da bu kadar nufusa sahip

Amasyalı varken neden birbirimizden kopuk yaşıyoruz, neden biraraya gelemiyoruz? İstanbul'da kurulmuş ADEF gibi büyük bir kuruluşumuz var, İl derneğimiz var. Bütün dernekler, bu kuruluşumuzun altında bir araya gelerek tıpkı eski yıllarda olduğu gibi büyük bir stadda biletli bir konser düzenleyerek, Amasya dernekler federesyonumuza bir yer alınamazmı? Alınan bu yerde hem il derneğinin hemde ADEF'in yeri olacağı gibi düğünlerimizi toplantılarımızı her türlü etkinliğimizi burada yapamaz mıyız? Derneklerimiz bu dernek yerini kullanarak bir araya gelse daha çok birliktelik olmaz mı? Bugün birbirimizle irtibat kurabilmemiz için gerek görsel gerekse yazılı basın her türlü iletişim aracı, haberleşmemiz için mevcut değilmi?

Değerli dostlar, nasıl ki Amasya'da ART Televizyonumuz ve Onun Radyoları var, bizler gurbet ellerde nasıl onları izleyerek ve dinleyerek o yöresel gazetelerimizi okuyarak sıla özlemlerimizi ve dost özlemlerimizi gideriyor isek, Unutmayalım ki İstanbul'da da aynı imkanı biz Amasyalılara veren, sahibinin Amasyalı olduğunu bildiğimiz ve İstanbul'daki Amasyalıların her etkinliğinde onların yanında bulunan, elinden geldiğince karşılık beklemeden, hemen hemen her derneğin etkinliğinde bulunmaya çalışan, bizlerin yanına koşan ve derneklerimizin etkinliklerini Televizyonundan bütün dünyaya taşıyan, taşımaya çalışan, çiçeği burnunda bir televizyonumuz var.

Bu Televizyonumuzu da unutmayalım. Bir televizyonun uyduya çıkıp yayın yapması kolay bir iş değil; her santimi bin para televizyonculuğun…

Amasyalıların bütün etkinliklerini karşılık beklemeden dünyaya taşıyan bu televizyonumuza da teşekkür etmesini bilelim lütfen.

Bizler eleştirmesini çok iyi biliriz ama iyi taraflarımızı da hiç görmeyiz. "Birlikten kuvvet doğar" atasözümüzü unutmayalım sevgili dostlar.

Bu yazımı niye mi yazdım?

Geçenlerde Bağcılar'da bir Amasya etkinliğinde Medya TV bizlerleydi. O organizasyonda bir ses proplemi vardı. O problem ordaki tomasdan kaynaklı idi yani belediyenin kurduğu cihazlardan kaynaklanmıştı. Ortaya çıkması muhtemel olumsuz imajı Medya tv ye maledilmemesi için yazdım! Çünkü o da bizim televizyonumuz.Amasyalının Televizyonu.

İstanbul'da bizlerin her şeyine -ben de dahil- karşılık beklemeden koşan ve yanımızda bulunmaya çalışan Medya Tv'ye sahip çıkmayı da unutmayalım. En azından teşekkür etmesini bilelim! Yoksa bilmeden eleştirmek ne kadar kolay… Bir değil, iki değil, beş tane televiyonumuz olsun. Fazla mal göz mü çıkarır allahaşkına…

Sevgili Dostlar, bu gibi durumları biz yazarların yazması gerektiği için ben yazma gereği duydum. Yoksa asla kimseyi kayırma, kollama ve övme gereği duymadım. Şimdiye kadar duymadım, bu günden sonra da duymam. Ne demiş atalarımız: "Yiğidi öldür amma hakkını ver!"

Hepimiz Amasyalıyız ve gönlümüz Amasya için atıyor.

Daha güzel dostluklar, daha güzel birliktelikler için;

Bütün Amasyalılar ELELE OLALIM.

Saygılarımla……………

Sami ASLAN

Şair Yazar.

Yorum Ekle

Sami Aslan